

šlo by o darování, jež však, protože bylo provázeno skutečným odevzdáním, rovněž a následkem toho ani dohoda o vzdání se práva se spoluvlastnictvím nakládati, formy notářského spisu k platnosti nevyžadovala (§ 1 uvedeného zákona). Sama o sobě dohoda, ježto šlo o vzdání se práva, by byla platná, nemusila býti ve formě notářského spisu zřízena. Vzdání se žalobkyně práva se spoluvlastnictvím nakládati jest tedy, i když se nestalo notářským spisem, platné a závazné a žaloba o zrušení spoluvlastnictví jest proto neoprávněná.

Čís. 10080.

Změniti usnesení, povolivší odklad exekuce bez uložení jistoty dlužníku, novým usnesením, ukládajícím jistotu, lze jen k opravnému prostředku vymáhajícího věřitele. Nepodal-li vymáhající věřitel opravný prostředek, může jen navrhnouti dodatečné uložení jistoty, jež však může býti povoleno jen pro okolnosti, nastavší teprve po povolení odkladu a činící ohrožení vymáhajícího věřitele pravděpodobným (§ 44, druhý odstavec, druhá věta, ex. ř.).

(Rozh. ze dne 18. července 1930, R II 275/30.)

Usnesením ze dne 11. dubna 1930 povolil první soud žalující straně (dlužníku) odklad vnučené dražby až do právoplatného rozhodnutí opozičního sporu. Toto usnesení bylo žalované straně (vymáhajícímu věřiteli) doručeno dne 12. dubna 1930 a vešlo v moc práva, ježto proti tomuto usnesení nebyl podán rekurs. Při ústním jednání ze dne 18. dubna 1930 o opoziční žalobě učinila žalovaná strana návrh, by další odklad exekuce byl žalobci povolen jen proti složení jistoty 3.500 Kč. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. **Důvody:** Návrh ze dne 18. dubna 1930 není s to, by přivodil změnu usnesení ze dne 11. dubna 1930. O tom, zda odklad exekuce má býti povolen jen proti složení jistoty, může býti rozhodnuto jen v rekursním řízení, nikoliv ve sporném řízení o opoziční žalobě. Následkem nepodání rekursu muselo usnesení ze dne 11. dubna 1930, jímž nebyla uložena žalobci povinnost ke složení jistoty, vejíti v moc práva, a není první soud oprávněn, by své usnesení, jež se stalo právoplatným, sám zrušil. Nelze učiniti povolení odkladu závislým na zřízení jistoty ani podle § 44 ex. ř. Je-li odklad exekuce již povolen, může býti tomu, k jehož žádosti byl povolen, uložena jistota, když po povolení odkladu nastaly okolnosti, které ohrožení vymáhajícího věřitele činí pravděpodobným. Nebylo však ani tvrzeno, že se poměry po povolení odkladu v neprospěch pohledávky žalované strany změnily. Návrh žalované strany, by žalobci bylo uloženo zřízení jistoty, jeví se býti bezpředmětným a neodůvodněným.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rekursní soud správně vystihl a odůvodnil, že jde o dodatečné uložení jistoty dlužníku po povolení odkladu exekuce, o němž jedná druhý odstavec druhá věta § 44 ex. ř. Vývody dovolací rekurentky, že prý první soud usnesením o uložení jistoty jen upravil nebo, jak praví dovolací rekurentka, jen modifikoval dřívější své usnesení o povolení odkladu, v němž jistota nebyla dlužníku uložena, nemají opodstatnění. K takové úpravě, správně ke změně svého původního usnesení nebyl by první soud oprávněn. Změnití původní usnesení bylo lze jen k opravnému prostředku proti tomuto usnesení, avšak rekurs podán nebyl a vymáhající věřitelka, dovolací rekurentka, jak sama uvádí, ani rekurs podati nezamýšlela. První soud dodatečně uložil dlužníku jistotu (§ 44 druhý odstavec druhá věta ex. ř.), ježto prý lze podle sporu C III 2252/28 očekávat, že se povolený odklad značně na újmu dlužníkovy odpůrce, dovolací rekurentky, protáhne. Avšak z toho, že se v onom jiném sporu, v němž nynější žalobce vystupoval jako žalovaný, věc protáhla proto, že odpůrce nynějšího žalobce podal dovolání, nelze opodstatněně souditi, že se i ve sporu, z jehož příčiny byl odklad exekuce, o který jde, povolen, na újmu dovolací rekurentky protáhne. Ostatně mohl již první soud, povoluje odklad, počítati s tím, že tento spor nebude brzy skončen. Podle § 44 odstavce druhého, druhé věty ex. ř. odůvodňují dodatečné uložení jistoty při povoleném již odkladu exekuce okolnosti, jež nastaly teprve po povolení odkladu a činí ohrožení vymáhajícího věřitele pravděpodobným, avšak takových nově nastalých nebo dodatečně se objevivších okolností tu není, vymáhajícím věřitelem ani uvedeny nebyly a rekursní soud právem za toho stavu na dodatečné uložení jistoty neuznal.

Čís. 10081.

Dovolací rekurs do zrušovacího usnesení rekursního soudu jest přípustným, třebaž nebyla vyhražena pravomoc (§ 527, druhý odstavec, c. ř. s.), nevyplyvá-li ze spisů potřeba předchozího výsledku stran.

Pravděpodobná bezvýslednost exekuce jest podle § 39 čís. 8 ex. ř. důvodem ke zrušení exekuce již povolené, nikoliv však důvodem k zamítnutí exekučního návrhu.

Živnost nájemního auta nenáleží ke koncesovaným živnostem, k jichž výkonu se vyžaduje zvláštní způsobilost. Schválení pachtýřovy osoby po propachtování koncese jest opatření exekučním soudem z úřadu. Otázka, zda auto, jímž provozuje dopravu, jest jeho vlastnictvím, nepřichází při povolení exekuce v úvahu.

(Rozh. ze dne 23. července 1930, R I 508/30.)

Soud první stolice zamítl návrh vymáhajícího věřitele, by byla povolena exekuce 1. zabavením živnosti nájemního auta, provozované dlužníkem a koncese, tvořící základ k živnostenskému provozu